

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die decima sexta Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

a Credibile est eundem locum designari. Nam Variè scribitur nomen huius loci, quondam pagi, qui adhuc hodie vocatur Oudtbrussel, habens ecclesiam parochialem sub inuocatione sancti Egidij, proximam portæ oppidi in eo pago quondam edificati; cui nomen die Stadt van Brussel. quæ est vera eius orthographia. Nomen portæ est die Oudt-Brusselsche port.

Die duodecima Martij.

Dionysij Carthusiani memoria.

Ex Theodorico Stratenſi.

IN festo die sancti Gregorij pontificis, anno millesimo quadiagesimo septuagesimo primo, obiit Dionysius de Leew, natus in Richel, vico Hasbania, qui eruditione, sanctitate, & reuelationibus claruit in Carthusia Ruremundensi. Cuius vitam scripsit Theodicus Loer à Colonia 1586 ad Ioannem Houghton, martyrem Londinensem. 1532.

Die decima sexta Martij.

1°. De sancta Eusebia, virg. Hamaticensi.

Ex libris de Vita Rictrudis, & prolium. Qui sunt Marcianis.

MArcianis, depositio sanctæ EUSEBIÆ virginis. Quæ secundum nominis sui interpretationem, bona Dei cultrix, præpotentes habuit parentes, nobilitate & sanctitate claros, Adalaldum & Rictrudem: eamque ex sacro fonte suscepit Nanthildis Dagoberti regis vxor: quæ etiam regali munificentia contulit villam Verniacum, & vinum quod ad vsus Marcianensium inde adducitur. Qua de causa anniuersarium

G Dagoberti

Dagoberti solenniter Marcianis est annotatum, die vigesimo Ianuarij. Floruit autem sacra virgo in duobus monasterijs ad Scrapam sitis, in Marcianensi, cum matre sua Rictrude, & in Hamaticensi, vbi eam in tenera aetate, utpote duodennē, in loci, regimine proauia suae sanctae Gertrudi successisse scribit Hucbaldus. Cūque angelicam duceret vitam in terris, in medijs, adolescentiae annis rapta est ad thalamum caelestis sponsi. Sepulta est autem ibidem, in sancti Petri ecclesia, à beato praesule Amato, quem eo in loco sanctus Maurontus, beatæ Eusebiae frater, exfulantem fouit. Porro Atta, primus abbas ad sanctum Vedastum, cum alijs ecclesiasticis personis, corpus sanctae Eusebiae miraculis gloriosum, itemque Gertrudis primae abbatissae, eleuauit, quinto Calendas Nouembris, praemisso triduo ieiunio: & paulò post decimo quarto Calendas Decembris, transtulit in nouam ecclesiam, quam consecrabat Vindicianus episcopus in honorem Deiparae virginis. Quando autem, & à quibus sacrum corpus Marcianas sit delatum, ipsi Marcianenses in Chronicis suis fatentur se nescire. Sed ibidem scriptum inuenio, cœnobitas depauperatos, praedicatores quosdam cum corpore sanctae Eusebiae misisse in Angliam, eo quod regnum illud ditissimos haberet incolas, & erga Sanctos indigentes maximè liberales. Sed beata Eusebia nec miraculis ibi clarere voluit, nec eleemosynis ditari. Vnde, Anglis nihil offerentibus, pauperiores & confusi redierunt, & simul didicerunt necessaria ipsis deesse non posse, nisi prius cœnobitalis disciplinae rigorem desererent. Natalis celebratur decima sexta Martij: eleuatio facta in die sanctorum

sanctorum Simonis & Iudæ, pridie recelitur. Hamaticum autem monasterium, quod quondam fuit sanctimonialium, postmodum Canonico-
 rum, vt ex Chronicis Cameracensium constat, nunc est Prioratus cœnobij Marcianensis. Claruit etiam memoria sanctæ Eusebiæ Asconij in possessione sanctæ, vbi corpus eius Amandus Abbas in nouam capsam transtulit: item Verniaci in pago Sueffionensi, vnde singulis annis ex Dagoberti donatione vinum adfertur. Est quoque in pago Beluacensi villa, quæ ex nomine eius corrupto sanctæ Isoiæ nominatur, quæ quondam exstitit Marcianensium, nunc verò est Canonico-
 rum Beluacensis episcopi. Ibi celeberrimè colitur in die translationis, hoc est decimo quarto Calendas Decembris, nam diuina misericordia per eius merita plurima ibidem est operata.

2°. *Memoria venerab. Sacramenti*

Amstelredami.

Ex officio impresso cleri Amstelrodamen.

AMstelredami, in loco sacro memoria SACRAMENTI sacrosancti, quod insigni miraculo claruit anno supra millesimum trecentesimo quadragesimo quinto, die decima sexta Martij. Ab ægro enim cum phlegmatibus eie-
 ctum, & in ignem missum, nec candorem amisit, nec vllam læsionem à flammis accepit. Deinde cistæ impositum, ibi etiam stupendis miraculis claruit. Vnde aduocatus Sacerdos, sacrosanctum Corpus ad parochiam diui Nicolai detulit. Erat autem hostia resurgenti Domini imagine consignata, pedem alterum supra sepulcrum,
 C 2 alterum

alterum introrsum defigentis. Domus autem in qua primum miraculum contingit est deiecta, & in sacellum sacri loci commutata. In foco autem & cineribus qui ex igne supererant, attractu Corporis Domini sanctificatis, magnificentum erectum est tabernaculum, in quod dicta sacra hostia ex ex parochia delata, annis plurimis in summa fuit veneratione. Ipsi autem cineres sacri, licet ad varia genera morborum profligenda subinde auferantur, vix tamen imminuti, suauè adhuc olentes cernuntur. Cæterum anno quadringentesimo quinquagesimo secundo, cum magna oppidi portione conflagrauit etiam sacri loci sacellum, sed liquefactis circumquaque metallis, hostia glorioso prodigio est conseruata, cum arcula, qua continebatur, & syndone byssina, qua contra pulueres decedentes muniebatur. Quo miraculo excitati ciues, sacellum aliud splendidius erexerunt, magnificè dotarunt, & mirificè exornarunt. Unde Dominus, qui honorantes se honorat, locum illum sacrum, & Venerabile Sacramentum multis miraculis illustrauit. Diuersi enim qui ad hunc locum vota vouerunt, liberati sunt à dæmonum impetitionibus, à naufragij extremis periculis, à vinculis in Barbaria, Hispania, & Gallia, à dolore partus, ab exulcerationum purulentis, & ab aliis miserijs. Paruulis quibusdam absque baptismo mortuis, vita est reddita, vt sacramenti regenerationis participes saluarentur. Amissæ res sunt recuperatæ. Furti suspitione sese maculantibus pax est reddita, dum huc precaturi properarent, & res palam appareret. Festum celebratur à clero & populo vsque ad prandium, cum solenni processione, feria plerunque

Exstat egregium sanctis miraculum in speculo eximiorum dist. 10 ex. 4.

runque quarta proxima festo diui Gregorij: rarissime enim transfertur. Et omnis clerus dictæ urbis habet ex indulto Ultraiectensium episcoporum proprium per totam octauam officium, excusum Amstelredami, vnde superiora carptim annotauimus.

Die decima septima Martij.

De sancta Gertrude, filia Pipini, fundatrice Niuellensis Ecclesiæ.

Ex historia Niuellensis ecclesiæ, Colonia impressa, anno 1513. Cui diuersas subieci obseruationes.

Niuellæ, transitus sanctæ G E R T R U D I S virginis, filiæ Pipini Ducis, cuius præclara gesta habentur. Hæc virgo clarissimis, & per totam Europam pervulgatis, orta natalibus, ab ipsis pueritiæ annis viam mandatorum Dei ingressa, omnem lubricæ ætatis leuitatem fugiebat, & assiduè matri Ittæ adhærens, ab ore eius trahebat verba vitæ & disciplinæ. Ancillis suis se ancillam præstabat, nec vsquam natalium suorum sublimitatem attendebat. Dum autem altiori proposito virginæ pudicitie sigillum consecrare vult auctori castitatis, Domino Iesu, superuenit ad ædes paternas rex Dagobertus, in cuius comitatu erat Ducis cuiusdam Austrasiorum filius, qui eam in matrimonium postulauit. Sed virgo Regi, parentibus & reliquis principibus, respondit: *Ego mihi sponsum delegi, cuius æterna pulchritudine omnis creaturarum pulchritudo resplendet: in cuius diuinitis calum & terra, & omnis ornatus numeratur:*